

KAKO ŽIVIŠ, TAKO ĆEŠ I UMRIJETI

<"xml encoding="UTF-8?">

KAKO ŽIVIŠ, TAKO ĆEŠ I UMRIJETI

Kad se prikućila smrt pobožnom i povučenom Abdullahu ibn Idrisu, smrtne muke su mu se povećale, a kada je počeo hroptati, njegova kćerka je počela plakati, a on joj je rekao: "Ne plači, moja kćerkice, u ovoj kući sam proučio Kur'an i- Kerim četiri hiljade puta da bih spreman dočekaov ovu smrt." Allahu ekber! (Ako je učio Kur'an 50 godina, a da bi ga proučio 4000 puta, (trebao je završavati hatmu svaka četiri i po dana

Priča druga

Amir ibn Abdullah ibn Zubejr dok je ispuštao dušu na smrtnoj posteljini, a njegova porodica uplakana oko njega, boreći se sa smrću čuo je ezan za akšam-namaz, a duša mu skoro u grlu. Iako mu se smrtni hropac povećao, čuvši ezan, rekao je onima oko sebe: "Vodite me!" Upitaše: "Kuda?" "U džamiju!", reče. "Zar u ovakvom stanju?!" Reče: "Subhanallah! Čujem mujezina da zove na namaz, a da se ne odazovem! Uzmite me za ruku." Odnijeli su ga u džamiju, klanjao je jedan rekat za imamom i umro na sedždi. Da, umro je čineći sedždu! Allahu ekber!

Priča treća

Abdurahman ibn el-Esved, ležeći na samrti, plakao je, pa mu je rečeno: "Šta te rasplakuje, a poznat si po ibadetu, skrušenosti, pobožnosti i pokornosti Allahu, dželle šanuhu?" Rekao je: "Plačem od tuge za namazom i postom", zatim je nastavio učiti Kur'an dok nije dušu ispustio

Priča četvrta

Zejd er-Rekašijj, kada mu se prikućila smrt, počeo je plakati, govoreći: "Zejde, ko će ti klanjati kad umreš? Ko će ti postiti? Ko će ti tražiti oprost za grijehe? Zatim je izgovorio: "Ešhedu en la .ilahe illellah, ve ešhedu enne Muhammeden 'abduhu ve resuluhu", i izdahnuo

Priča peta

Halifa Harun er-Rešid, kada mu je došla smrt i kada se suočio sa smrtnim hropcem, pozvao je svoje vođe i obezbjeđenje i naredio im da sakupe njegovu vojsku. Sa mačevima i oklopima je došla vojska čiji broj je jedino Allah, dželle šanuhu, znao. Svi oni su bili pod njegovim zapovjedništvom, a kada ih je ugledao, zaplakao je, a zatim rekao: "O, Ti, čija vlast je vječna, smiluj se onome čija vlast je već prošla." Potom je nastavio da plače dok dušu nije ispustio.

Priča šesta

Halifa Abdul-Melik ibn Mervan, kada mu se primakla smrt, kada su ga spopale muke i kada je s teškoćom dihao, naredio je da se otvore prozori u sobi, ugledao je siromašnog perača u svome dućanu i rekao plačući: "Kamo sreće da sam perač; kamo sreće da sam stolar; kamo sreće da .sam nosač; kamo sreće da nisam imao nikakvog udjela u poslovima vjernika", zatim je umro

Priče iz našeg vremena

Američki mladić, porijeklom Španjolac, ušao je poslije sabah-namaza među muslimane jedne džamije u njujorškoj četvrti Bruklin, i rekao im: "Želim da primim islam." Upitali su ga: "A ko si ti?" Rekao je: "Ništa me ne pitajte, već me uputite." Okupao se i izgovorio Kelimeiš-šehadet. Nakon što su ga poučili obavljanje namaza, klanjao je sa skrušenošću koja je izazivala divljenje kod svih prisutnih u džamiji. Trećega dana, jedan od džematlija se osamio sa njim i upitao ga:

„Tako ti Allaha, o brate, ispričaj mi šta te podstaklo da primiš islam.“ Rekao je: „Vaspitan sam i odrastao kao kršćanin. Dušom i srcem sam bio vezan za Isaa, a.s. Posmatrao sam i razmišljao o stanju i načinu života ljudi, i primijetio da su se ljudi potpuno udaljili od moralnih principa Isaa, a.s. Tada sam počeo tragati i čitati o raznim vjerama, pa je Uzvišeni Allah omilio mome srcu islam. Noć prije nego sam ušao u vašu džamiju, legao sam nakon dubokog razmišljanja i traganja za Istinom, pa mi se u snu ukazao Isa, alejhis-selam, i kažiprstom mi pokazao, govoreći: 'Slijedi Muhammeda.' Ustao sam i pošao da tražim džamiju. Allah me uputio ovoj džamiji, te sam ušao među vas.“ Nakon ovog kratkog razgovora, mujezin je zaučio ezan za jaciju-namaz. Ovaj mladić je zanijetio namaz sa ostalim klanjačima, učinio sedždu nakon prvog rekata, a kada je imam ustao, blagoslovljeni brat se nije dizao sa sedžde. Onaj do njega ga je gurnuo, a on je pao. Tada su saznali da je njegova duša otišla u okrilje Allahove milosti.

!.Subhanallah! Jedan san je bio dovoljan da slijedi Poslanika, s.a.v.s

“Priča sa egipatskog broda „Salim ekspres

Čovjek, kojeg je Allah spasio od smrti za vrijeme potonuća egipatskog broda „Salim ekspres“, priča o svojoj supruzi, koja se utopila za vrijeme povratka s hadža. On kaže: „Svi su zapomagali: 'Brod tone!' I ja sam vrisnuo: 'Hajde, ženo, izlazi!' Rekla je: 'Tako mi Allaha, izaći neću sve dok se ne pokrijem kako treba.' Rekao sam: 'Zar je ovo vrijeme pokrivanja!!! Izlazi!! Umrijet ćemo!!!' Rekla je: 'Allaha mi, izaći neću dok se ne pokrijem kako treba. Ako umrem, srest ću Allaha pokorna.'“ Obukla se pristojno i izašla na palubu sa svojim mužem. Kada su se osvjedočili da će se svi utopiti, o vrat mi se objesila i rekla: „Tako ti Allaha, jesi li ti zadovoljan mnome?“ Muž od plača nije mogao odgovoriti, a ona je ponovo upitala: „Jesi li zadovoljan mnome?“ I dalje je plakao, a ona je insistirala: „Želim da to čujem!“ Onda je on rekao: „Tako mi Allaha, zadovoljan sam tobom.“ Mlada supruga je plačući izgovarala: „Ešhedu en la ilahe illellah, ve ešhedu enne Muhammeden 'abduhu ve resuluhu.“ Šehadet je izgovarala sve dok se nije utopila. Allahu ekber! Njezin muž je uplakan rekao: „Molim Uzvišenog Allaha da me s

“.njome sastavi u džennetskim prostranstvima

Priča jednog mujezina

Neki čovjek je četrdeset godina učio ezan (pozivao na namaz), ne želeći ništa osim Allahove nagrade i zadovoljstva. Prije smrti je obolio teškom bolešću koja ga je svezala za posteljinu. Nije mogao govoriti niti u džamiju ići. Kada mu se bolest pogoršala plakao je, a oni oko njega su primijetili potištenost na njegovom licu, pa kao da je sebi govorio: „O, Gospodaru moj, radi Tebe sam četrdeset godina učio ezan, a Ti znaš da sam time želio samo Tvoju nagradu, a evo sada, u posljednjim momentima života, nisam u stanju učiti ezan.“ Zatim su se na njegovom licu ukazali znakovi radosti i veselja. Njegova djeca kazuju da je, kad je došlo vrijeme ezana, ustao sa postelje, okrenuo se prema kibli i počeo učiti ezan u sobi. Došavši do kraja ezana i riječi „La ilahe illellah“, pao je na postelju. Njegova djeca su mu priskočila u pomoć, ali mu je duša već otišla njegovom Gospodaru Allahu.

Smrt šejha Abdul Hamida Kiška

Blagoslovljeni šejh Abdul Hamid Kišk, Allah neka mu se smiluje, umro je u petak, u danu kojeg je volio svim srcem. Okupao se šejh prije džume-namaza, obukao bijelu odjeću, namirisao se i klanjao dva rekata nafle namaza. Sa ruku'a drugoga rekata je pao. Njegova porodica i djeca su mu žurno priskočili u pomoć, da bi našli da mu je duša već otišla u okrilje Allahove milosti.

Allahu ekber!

Za vrijeme studija u Kairu, sa zadovoljstvom i uživanjem sam često slušao hutbe rahmetli čuvenog šejha Kiška. Smatraju ga jednim od najčuvenijih da'ija 20-tog vijeka u islamskom svijetu. Bio je slijep, ali sa vizijom. Ima preko 2000 snimljenih govora i hutbi. Nekoliko puta je zatvaran, da bi mu četrnaest godina vlast zabranila držati hutbe. Subhanallah!

Eto, plemenita braćo i sestre: „Kako ko živi, tako će i umrijeti, a kako umre, tako će biti i proživljen.“ Pa, trudimo se da živimo u pokornosti Allahu, dželle šanuhu, da bismo umrli što ljepše i da bismo na najljepši način bili proživljeni. Smrt i proživljenje su neizbježni. A šta onda? Poslušajmo riječi plemenitog Poslanika, s.a.v.s.: „Svi ćete vi unići u Džennet, osim onih koji odbiju.“ Upitaše: „A ko je taj koji odbija, o Allahov Poslaniče?“ Poslanik, s.a.v.s., je odgovorio:

„Ko se meni bude pokoravao, ući će u Džennet, a ko mi bude nepokoran, odbio je.“ Idite, braćo i sestre, u džamiju prije nego vas četiri snažne osobe donesu do nje (mrtve).

Hrabrost je velika ne klanjati u džematu i čekati dok nas ne donesu na tabutu pred džamiju. A tabut se kroji i za mene i tebe. Nekada su i slijepi ljudi išli u džamiju, a halifa Omer, u vrijeme svoje vladavine odredio je poseban fond iz Bejtul-mala (državne blagajne), da se plaća onim osobama koje će slijepe muslimane dovoditi u džamiju, da klanjaju u džematu. Allahu ekber! Subhanallah! Koliko je onih koji imaju vid i koji stanuju nadomak džamije, a ne klanjaju u džematu! La ilahe illellah, Muhammedun resulullah!

Pouke radi, citirajmo nekoliko hadisa našeg voljenog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.: „Allahu ibadet čini kao da Ga vidiš. Budi spreman za smrt, jer ona može nastupiti svakog trenutka. I dobro se čuvaj kletve mazluma (onog kome je nepravda učinjena), jer su njegove dove, odnosno kletve, primljene. Dobro čuvajte sabahski i jacijski namaz i klanjajte ih u džematu, jer kad biste znali kakva je korist od ta dva namaza, vi biste u džamiju dolazili pa makar pužući.“

„Namaz koji se klanja u džematu, bolji je za dvadeset i sedam stepeni od namaza koji se obavi pojedinačno.“ „Ko klanja jaciju u džematu kao da je pola noći proveo u namazu, a ko klanja i sabah u džematu, kao da je cijelu noć klanjao.“ „Džamije su Allahove kuće na Zemlji i On se obavezuje da plemenito nagradi onoga ko Njega posjeti u tim kućama.“ „Obraduj Allahovom nagradom – svjetlom na Sudnjemu danu, one koji po mraku idu u džamiju (da bi u džematu klanjali sabah i jaciju-namaz).“

„Četiri su gariba (usamljenika) na ovome svijetu: Kur'an u srcu nasilnika, džamija u kojoj se ne klanja, Mushaf (Kur'an) u kući u kojoj se ne uči, i dobar čovjek među lošim ljudima.“ „Namaz nije valjan osobi koja stanuje blizu džamije, a da ga ne klanja u džamiji.“ Pametnom je i išaret dovoljan.

Ako pročitate ovaj tekst, zaradit ćete sevaba, a ako ga drugima proslijedite, nagrada će biti, ako Bog da, umnogostručena. Nastojte da ni mene, Allahova siromašnog roba, ne zaboravite u svojim dovama